

[Henning Jensen]

På baggrund af denne udvikling har Danmark uden diskussion et af verdens mest vel-fungerende sundhedsvæsen, hvis dækning såvel socialt som geografisk må betegnes som ret enestående.

Men uden problemer er sygehussektoren desværre ikke – og jeg skal komme tilbage til et par af de mest iøjnefaldende – men først lidt om det, forespørgslen egentlig drejer sig om.

Hr. Glistrup og fremskridtspartiet mener tilsyneladende ikke, at vi har et patientvenligt sygehusvæsen. Det er jeg ikke enig i. Jeg synes, der kan fremføres en række eksempler på, at der gøres alt for, at patienterne kan føle sig trygge på sygehusene, så længe opholdet varer. Bevares, vi kan med jævne mellemrum registrere læserbreve fra patienter, der føler sig dårligt behandlet, men det interessante og egentlig også glædelige er, at hver gang vi oplever en negativ reaktion fra en utilfreds sygehuspatient, er der en række andre patienter, der reagerer ved at meddele deres tilfredshed med opholdet på dette eller hint sygehus.

Jeg mener, der er grund til at konkludere, at vores sygehuse i det store og hele er så patientvenlige, som man formår at gøre dem med de ressourcer, der er til rådighed.

Den anden del af forespørgslen drejer sig om sygehusenes størrelse. Også her må jeg erklære mig enig med indenrigsministeren i, at forespørgeren har en tilbøjelighed til at overdramatisere situationen. Jeg mener, at der i det store og hele er en rimelig balance i forholdet mellem større og mindre sygehuse, og at amterne på vanlig vis i overensstemmelse med lovgivningen vil gennemføre de ændringer, der skal ske, på en tilfredsstillende måde. Det afgørende er ikke sygehusenes størrelse, men hvor effektiv en behandling man kan give.

Indenrigsministeren nævner næsten for periferisk i sin redegørelse statshospitalernes udlægning til amterne. Jeg synes, at den meget vigtige beslutning fortjener et par ord med på vejen, idet der her er tale om en sygehuspolitisk landvinding, som i det store og hele er blevet en succes. Da folketinget vedtog forslaget om at overføre den psykiatriske behandling til amtsregie, var det i erkendelse af, at den somatiske behandling og den psykiatriske behandling bør følges ad.

Det har vist sig at være rigtigt, og – hvad vigtigere er – befolkningen har fået større forståelse for og tillid til de psykiatriske behandlingsmetoder. Eller sagt på en anden måde: de medborgere, der har brug for psykiatrisk behandling, føler det ikke længere som noget nedværdigende at blive indlagt; det skete desværre alt for ofte under den gamle lov. Men det har også ført til, at visse sygehuse er blevet større, uden at man dermed kan påvise, at der er tale om en forringelse af behandlingsmulighederne, tværtimod.

Et af de største problemer i forbindelse med sygehusvæsenet er vel nok tendensen til at gøre store dele af vore sygehuse – ja, måske dem alle – til plejehjemsafdelinger for ældre og svagelige. Baggrunden kender vi alle: vi kan ikke klare plejehjemsbyggeribehovet og vælger derfor ofte den løsning at placere ovennævnte grupper på sygehusene; midlertidigt naturligvis, men alligevel alt, alt for længe. Det giver store problemer på mange sygehuse, der ikke har for megen plads i forvejen til deres egentlige opgaver, men hvad værre er: de anbragte føler sig med megen ret diskrimineret og opfatter det som en ikke-menneskeværdig tilværelse. Jeg vil gerne høre, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser med henblik på en løsning af disse meget store problemer.

Jeg finder også anledning til at nævne personalebehovet på vore sygehuse og uddannelsesproblemerne inden for sygehussektoren, som til trods for vores rimeligt gode og effektive sygehuse og sygehusvæsen afsætter nogle mørke pletter på kortet.

Men syge- og sundhedsvæsenet er jo mere end indlæggelse og behandling – heldigvis – der er også noget, der hedder det forebyggende arbejde. Socialdemokratiet hilser med tilfredshed, at der er realiseret en række forebyggende foranstaltninger, som overflødiggør behandling og indlæggelse. Men der er lang vej endnu med hensyn til det forebyggende, og socialdemokratiet bidrager gerne til forbedringer på dette vigtige område.

Jeg vil gerne sluttelig takke for indenrigsministerens grundige redegørelse, hvis indhold jeg fuldt ud kan give tilslutning til.

Svend Erik Hovmand (V):